

Rozhovor s Hanou Rabanovou,

která pracovala jako zdravotní sestra na staré interně v centru města Bíliny, následně na nové poliklinice jako zdravotní sestra na lůžkovém oddělení, interní ambulanci a chirurgii. Odtud pak odešla v roce 1983 do Českého červeného kříže. Ten pak řídila jako okresní ředitelka.

Kde byla původní stará poliklinika, tehdejší OÚNZ?

V dnešní Želivského ulici. Byla tam interna, chirurgie, kožní oddělení, gynekologie a byly tam i ordinace obvodních lékařů. Dětské oddělení bylo v budově v dnešní Fišerově ulici, poblíž železniční trati. Mluvím o šedesátých letech minulého století. Bílina měla velkou spádovou oblast, město bylo okresním městem a k naší oblasti patřila například i Libčeves. Přístrojové vybavení ordinací bylo s dneškem neporovnatelné. Byl tam psací stůl, psací stroj, kartotéka a lékaři měli na krku fonendoskop.

Jaký byl přechod na novou polikliniku?

Standardní. Vybavení se převezlo ze staré polikliniky, přešel i veškerý personál. Bylo tam některé novější vybavení, ale žádná špička v té době. Výhodu měli hlavně pacienti, kteří měli veškerou zdravotní péči pod jednou střechou. Nemuseli na oční, zubní nebo dětské chodit po celém městě. Většina specializovaných ordinací umístěných ve městě se následně uzavřela.

Jaký byl rozdíl mezi Červeným křížem a tehdejším OÚNZ?

Vůbec nešlo o společné prostředí, každá instituce byla samostatná. Obojí mělo jiné poslání. My jsme se zabývali edukací, školením první pomoci, dětí i dospělých, i odběry krve. Organizovali jsme zájezdy pro zdravotně postižené. Český červený kříž měl smůlu v tom, že komunisté řadu činností sebrali. Například vodní nebo leteckou záchrannou službu.

Rozhovor s paní Hanou Rabanovou připravil, nahrál a zpracoval Jan Beneš.